

Landsbygds- och infrastrukturdepartementet
E-post: li.remissvar@regeringskansliet.se
Kopia: li.transport.remissvar@regeringskansliet.se

Stockholm 2025-05-14

Remissvar avseende:

Kapitel 7 i betänkandet Mot en effektiv elektrifiering av transportsystemet, SOU 2024:97 (diarienumr LI2025/00051)

Riksförbundet Bostadsrätterna Sverige ekonomisk förening, nedan Bostadsrätterna, är en intresse- och serviceorganisation för bostadsrättsföreningar med cirka 10 000 bostadsrättsföreningar som medlemmar i hela Sverige med sammanlagt cirka 385 000 hushåll. Bostadsrätterna har beretts tillfälle att inkomma med yttrande över rubricerat förslag och får framföra följande.

Bostadsrätterna tillstyrker förslaget i kapitel 7 med synpunkterna nedan.

Genom vår medlemsrådgivning märker vi att intresset för laddningsinfrastruktur hos bostadsrättsföreningar och de boende är mycket stort. Tillgång till laddningspunkter nära bostaden har blivit en viktig fråga och många föreningar har installerat laddningspunkter eller överväger att göra det. För föreningar vars bilplatser ingår i en gemensamhetsanläggning är ett problem dock att det är svårt att bedöma om laddningsinfrastruktur omfattas av anläggningsbeslutet. Vår uppfattning är att det oklara rättsläget och de jämförelsevis höga kostnaderna för en fastighetsbestämning eller omprövning av anläggningsbeslutet i praktiken hämmar utbyggnaden av laddningspunkter samtidigt ett stort behov av ytterligare installationer finns. Det är i vår mening angeläget att förenkla och undanröja hinder för bostadsrättsföreningar och

samfällighetsföreningar som vill installera laddningspunkter, varför vi välkomnar förslaget i kapitel 7. Vi anser emellertid att förslaget i vissa avseende behöver justeras och förtydligas och utvecklar nedan våra synpunkter.

Otydliga rekvisit vid beslut

Enligt förslaget krävs stämmobeslut ”om installationen innebär merkostnader av betydelse och inte är förutsatt i anläggningsbeslutet”. Samfällighetsföreningens styrelse måste alltså först ta ställning till om installationen är förutsatt i anläggningsbeslutet. Om så inte är fallet måste styrelsen också ta ställning till om installationen innebär merkostnader av betydelse. Det är fråga om två kvalificerade bedömningar som kan vara svåra att göra. I utredningen framgår att styrelsen vid tvekan kan hänskjuta frågan till en föreningsstämma, men det är också möjligt att tänka sig ett scenario då osäkerheten medför att beslutet felaktigt fattas av styrelsen, utan att beslutet kan klandras av medlemmarna eller andra innehavare av rättigheter i delägarfastigheterna.

För att förenkla, förbättra minoritetsskyddet och minska risken för tvister om tolkningen av merkostnadens storlek, anser Bostadsrätternas att förslaget ska ändras så att beslutet i de fall installationen inte är förutsatt i anläggningsbeslutet alltid ska fattas av föreningsstämman med minst två tredjedelars majoritet. I och med att det i regel bör handla om ett beslut vid ett enskilt tillfälle kan inte en sådan ändring anses vara betungande.

Vi anser att det i förslaget är oklart vad det konkret innebär att installationen kan anses vara förutsatt i anläggningsbeslutet och en att risk för skönsmässiga bedömningar finns. För att undvika svåra tolkningar och tvister menar vi att det finns ett behov av att ytterligare beskriva vilken grad av tydlighet som krävs i anläggningsbeslutet.

Fördelning av kostnader

En viktig förutsättning för att ett beslut om installation av laddningspunkter ska kunna genomföras är att kostnader för utförande och drift, men även nyttjande i form av elförbrukning fördelas på ett skäligt sätt. Vi delar utredningens bedömning att det är

lämpligt att föreningsstämman tar ställning till om andelstal för utförande och drift ska ändras vid installation av laddningsinfrastruktur. I flertalet fall kommer i praktiken en förutsättning för beslutet vara att brukningsavgifter för el till laddningspunkterna också införs. Ett beslut om installation av laddningspunkter utan att samtidigt besluta om att införa brukningsavgifter skulle annars kunna innebära att minoriteten får bekosta el som används för majoritetens laddning genom andelstalet för drift. För att undvika en sådan situation menar vi att det bör övervägas om införande av brukningsavgifter avseende el bör utgöra en förutsättning för ett beslut om att installera laddningspunkter.

I betänkandet framgår att en samfällighetsförening enligt bestämmelsen i 43 a § anläggningslagen med kvalificerad majoritet kan besluta om att ändra på andelstal för utförande och drift. Av lagrummet framgår dock inte tydligt att ett sådant beslut även kan avse att införa brukningsavgifter, men utredningen har bedömt att bestämmelsen bör kunna tillämpas även för en sådan ändring och hänvisar även till Lantmäteriets *Handbok AL*, där samma bedömning nämns.¹ Med tanke på att möjligheten att debitera faktisk förbrukning av el i många fall bör vara en förutsättning för att installera laddningspunkter, är det i vår mening otillfredsställande att det är rättsligt oklart om bestämmelsen faktiskt kan tillämpas på detta sätt. Bostadsrätternas anser därför att det i 43 a § anläggningslagen bör klargöras att lagrummet även omfattar beslut om övergång till brukningsavgifter, åtminstone vid installation av laddningspunkter.

Vid eventuella frågor om detta svar hänvisas till David Sjöqvist, rådgivare teknik/energi, på david.sjoqvist@bostadsraterna.se.

Med vänlig hälsning

Ulrika Blomqvist

VD

¹ Utredningen., s. 188 f. med hänvisning till *Handbok AL*.